

JUNÁK - svaz skautů a skautek ČR

číslo: 4/2012 ročník: XXVII.

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha 10

Plnění zkoušky Tří orlů per
Klapka, kamera, akce!
Mimoňský vtipálek

Vyhodnocení soutěže br. Midlocha
Jak je důležité být skautským Vlčetem
Otázky Kláře

...a další

Články ::: Vyprávění ::: Rozhovory ::: informace ::: zábava ::: OS kluby

Milí čtenáři,
na výpravách se začínáme prohrabovat
spadaným listím všech barev, neklamnou to
známkou přicházejícího podzimu a odcházející
sezóny táborů, prázdnin či dovolených. Naše
listy se k jejich pestrosti mohou pouze blížit,
ovšem trůfáme si konkurovat aspoň co se
literární výživnosti týče.

Mimo zápisů z výprav a ATRIho zamyšlení
nad odhalením pomníku padlým letcům bych
vás rád upozornil na třístránkovou dvojesej
bratrů ATRIho a Midlocha, které se točí kolem
skautských odborek a naráží i na otázky

skautingu pro tělesně i mentálně postižené.
Nepřehlédněte vyhodnocení soutěže br.
Midlocha – pozor pokračuje dále! Stačí zaslat
vyluštěnou hádanku a obrázek/fotku/článek do
Lokali. Více uvnitř.
Nerušenu četbu přeje za redakci

Tecklis

PLÁNOVNÍK

12. - 14.10. Střediskový sraz

***Klub skautských sběratelů vás srdečně zve na 22. setkání
skautských sběratelů: 20. října 2012, velký sál Wilsonova nádraží
v Praze.***

RONOV

(TÁBOROVÁ HISTORKA)

HERMIONA A VLNKA/ SÝKOR(K)Y

Já, Vlnka a Niči jsme měly za úkol odvysílat z Ronova (zřícenina na kopci) zprávu do tábora pomocí baterek. Byly jsme vybaveny děsně těžkým batohem a půlkou mapy, na které Ronov chyběl. Příkazem bylo jít po červené značce. Vyšly jsme veselé a plné energie, která nám ovšem dlouho nevydržela, protože červená se ve Stvolínkách rozdělovala a my jsme se samozřejmě vydaly po té špatné :D. Šly jsme hrozně dlouho do kopce i z kopce a taky kolem smrtky, na které Niči nechtěla přenocovat, protože se jí nelíbil název. Najednou jsme měly pocit, že poznáváme cestu do tábora. Navzájem jsme se přesvědčovaly, že to není pravda. Ale když jsme uslyšely Pomněnku a uviděly naše tee-pee dostaly jsme historický záchvat smíchu. Došlo nám, že jsme si udělaly pěkné kolečko, asi tak 10 kilometrů. Všichni nás se smíchem přivítali a řekli nám, že jsme měli odbočit u kolejí ve Stvolínkách a že to ještě do půlnoci stihnem. Tak jsme vyrazily, ale už bez Niči (je to lenoch :D). Ovšem já a Vlnka jsme se ztratily v poli, které bylo za koleji. Šly jsme dobře, ale zradila nás stupidní cedule s pitomým nápisem. No řekněte, kdo z vás ví co je to mez? Takže jsme nedošly podruhé. Do tábora jsme se vrátily mokré, unavené a našťavané. Když nás viděly Pom a Brepta, mohly se potřhat smíchy. Třetí den ráno nás Kika vzbudila v šest hodin a poslala nás zase na Ronov. Už jsme tam skoro došly, ale turistické značky nás zradily. Viděly jsme nějakou vesnici a holky mi přesvědčivě tvrdily, že to jsou Stvolínky. Ale nebyly! Avšak tamní hodní lidé nám poradili kudy do Stvolínek. Cestou jsme se najedly kukuřice, obilí a jablek (nedostaly jsme totiž snídaní) a zazpívaly jsme si. V táboře nás přivítali bouřlivým smíchem, když zjistili, že jsme tam zase nedošly. Ronov zůstal nedobyty!!

JEDEN DEN V TÁBOROVÉM ŽIVOTĚ

(PONDĚLÍ 16. 7. 2012, TÁBOR 305. A 309. ODDÍLU SEDLO)

ŠPAGETA

Tento den pro mě začal již v půl šesté. Měl jsem totiž poslední hlídku. Vedoucí dne byl Mudrc. Ráno byla jako vždy rozcvička, čištění zubů, nástup a mozkovna. K snídani byl chleba s pomazánkovým máslem, poté jsme se s Lovcem vydali do lesa hrát číslovku. Když jsme se vraceli z lesa, začala strašlivá průtrž mračen. Poté jsme až do oběda jako služba vařili. K obědu byly těstoviny s červenou omáčkou. Po obědě byl polední klid, my jsme předali službu Medvědovi a klid skončil. Hned potom začala druhá etapová hra – museli jsme s pomocí hrců, pekáčů a lavorů dopinkat pingpongový míček překážkovou dráhou. Potom jsme si dali svačinu a rozdělili si, kdo bude co připravovat na táborový oheň a pak už jsme šli odpoledne dělat jen pohodně, chamajdu a dřevo na táborák a do kuchyně. Pak už byla večeře – hrachová přepeřená polévka. Po večeři jsme měli chvíli volno a pak už byl jenom nástup a táborový oheň. Já s Bártem jsme byli ohnivci, scénky u ohně byly povedené a vůbec celý večer byl povedený. A v noci se také spalo dobře.

Šťastný člověk, který se umí zasmát sám sobě! Bude mít vždy něco, co ho rozveselí.

Nežertuj s tím, s kým jsi nevyrostal.

SÝKORČÍ ZÁVĚREČNÁ VÝPRAVA

VICKY/SÝKOR(K)Y

Na závěrečnou výpravu jsme jely do Turnova do klubovny místních skautů. Bylo to hned vedle řeky a vedle psiho útulku, kde byli mokří psi, kteří hrozně smrděli. A od nich pak smrděly světlušky. Spaly jsme v malém podkrovním místečku, kam se lezlo po vratkých štaflích a kde bylo hrozně málo místa. Po příjezdu jsme šly na procházku Turnovem a hrály BINGO na různé věci, které jsme cestou potkaly (zjistily jsme, že v Turnově nejsou semaforey a 18-kolové nákladáky). Navštívily jsme místní hřbitov a kostelík, pak několik dalších kostelů a nakonec Tesco. Když jsme se vrátily do klubovny, představily nám Kika, Brepta a Pomněnka celovýpravovou hru. Všichni lidé v Turnově byli nakaženi

neznámým virem (kromě nás) a naším úkolem bylo najít protilátku. Naštěstí tato trojice vědců objevila preventivní lék (a.k.a. antiperle), a ten jsme museli brát každé tři hodiny (i v noci). Druhý den jsme hrály různé hry, vyráběly ruční papír, šly na výlet k rybníku, kde jsme se koupaly a pozorovaly nějaké frajery hrát volejbal („mache“, „číňan“, „zelené“, „červená“) a Hermiona s Pomněnkou poskytovaly velmi kvalitní komentář. Za splnění úkoly jsme dostávaly antiperle, abychom se dožily dalšího dne. Večer dostal každý tým 150 Kč na přípravu večeře pro sebe a vedoucí. Hermioně se samozřejmě povedlo svojí stovku okamžitě ztratit a tak dostaly dalších 50 Kč. Můj tým připravil maso s rýží a

Hermionin lůzr tým puding do hrnečku (hádejte, kdo vyhrál). Večer jsme měly „bojovku“ v Turnově - na židovský hřbitov a zpět - kde jsme získaly další antiperle. Světlušky šly jenom ke smradlavému útulku, ale Veverka i tak zabloudila. Další den nás místní skauti vzali na projížďku na pramici, jenže když jsme tam my, suchozemské krysy, vlezly, okamžitě jsme se převrátily (ani jsme pořádně neodrazily od břehu). Aspoň měly místní skautky o čem vyprávět. Po tomto malém dobrodružství jsme dostaly seznam ingrediencí od naší vědecké trojice (která bohužel zemřela) a poslaly ho po proudu do Ameriky. Ti naši je pak shodili z letadla a my pak uvařily protilék. Dodělaly jsme papír, usušily oblečení, sbalily a odjely. Byl to fajn víkend.

Jako každý rok, patřila i tato poslední oddílová výprava před prázdninami putování po české přírodě. Loňské putování po pevnostech na Náchodsku bylo (i díky super počasí) přijato celkem pozitivně, přesto si část mužstva stěžovala na dlouhou cestu vlakem a moc kopců, tak oddílová rady zvolila cílem nejen bližší, ale i méně kopcovitou krajinu Kokořínska. Pravda, poznáváním nových krajín by se to dalo nazvat stěží, na druhou stranu provařená lokalita poskytuje zasloužilým členům (zejména mně) možnost „bavit za všeobecného nadšení“ ostatní historkami typu „... tady jsme tenkrát ...“. Marketingová rozvaha se nakonec ukázala správná a podařilo se přesvědčit i bratry „mně se nechce někam chodit“ a „já jsem strašně nemocný „ (mám kašlíček), takže vyrazil skoro celý oddíl - jen část vedení pauzírovala, jinak by nám nestačily postavy v Bangu. No a bez Bangu by přece nebyla správná putovní výprava. Trasu měl na starosti Kuba a hned ze začátku nás nešetřil výstupem na Pustý zámek, odkud je sice úžasný výhled na českou kotlinu až k Českému středohoří, ale nikdo vás tam nedoveze. Já jsem měl na starost druhou část organizace a to jídelníček, který nepřekvapil kaši s párkem (skauti jsou v posledních letech jako hrnečku vař - jestli nám něco nechybí, tak je to bramborová kaše) a na druhou stranu překvapil kuskusem, i skauti jedí zdravě, když je to ve slevě.

V sobotu dopoledne jsme dobyli vrchol Nedvězí, kde si nejmladší vyzkoušeli, jak zorientovat mapu a pak už pokračovali rychlým tempem k hlavnímu lákadlu místní krajiny - Skalnímu městu. Před odbočkou do skalního města jsme u Střezivojic zakotvili k obědu a také nabrat nejdůležitější věc každé putovní výpravy - vodu. Znalci místních poměrů vybavili skupinku mladších radami typu slušně pozdravte a neřkejte „my jsme skauti z Prahy a potřebovali bychom ...“ hned, jak se objeví hlava ve dveřích (přesně ta chvíle na další historky typu „pamatuješ, jak posledně jsme šli se Žvejkem pro vodu ...“).

I přes četná úskalí bylo získáno dost vody, abychom vydrželi do večera a tak jsme po obědě od Špagetky vyrazili do nitra Skalního města. No, co k němu, určitě jste tam mnozí byli sami. Já mám asi příliš bujnou představivost, když mi někdo napíše „Kardinál“, tak mi přijde, že by to taky mohla být hlava hrocha, ale je to tradice nazývat skály roztodivnými jmény. Když jsme dorazili k Úlu, tak už byl čas na večeři, ohlášený kuskus se spoustou zeleniny, po jehož snědení se mi odlehčil batoh na polovinu. Po večeři nezbyvalo než hledat místo na spaní, na dobrou noc si dát čajík a nějakou tu nejmenovanou karetní hru (neposedové si ještě odskočili do blízké trampské osady pro vodu).

V neděli ráno to chvíli vypadalo na déšť, ale kdo by se zlobil, když jdete z kopce a ještě k tomu do Ráje. Dorazili jsme akorát včas na otvíračku místního občerstvení s kofolou a vynikajícím domácím koláčem. Následně museli skauti zkusit několik her v blízkém okolí - ach my vedoucí, máme to opravdu zapotřebí takhle ty děti trápit? Ovšem, snad ještě horší byl následující kopec. Když jdete z kopce musíte jít občas i do kopce, ale lenost je věčná. Po výstupu nás čekalo už jen menší mšenská skalní město, fazole Heinz a dlouho očekávaný déšť, takže jsme to zabalili a vyrazili do lázeňského parku. V něm jsme si po několika nejnepokojných pokusech hrát něco na přemýšlení radši házeli frisbee. Když se čas nachýlil, vyrazili jsme na bus na náměstí, které bylo ovšem v plné rekonstrukci, takže zase zpátky k Obecníku, známému místnímu zařízení čtvrté cenové, Dědovými slovy pajzl a busem do Práglu.

Sbohem a šáteček, za rok třeba někam dobrodružněji.

Člověk který se směje, je jako baterka, která se nabíjí.

Sport dává dohromady národy a díky sportu mají i lékaři dávat co dohromady.

Tvrdí se, že plavání podporuje držení těla a ladné pohyby, ale všimli jste si někdy, jak chodí kachna? -Woody Allen

PLNĚNÍ ZKOUŠKY TŘÍ ORLÍCH PER

ŠPAGETA / VLČÁCI

Dostal jsem za úkol napsat něco o mém plnění zkoušky. Tak tedy kde začít. Zkouška se skládá - jak asi všichni víte - ze tří částí :

První část - sebezapření - pro mne byla asi tou nejtěžší. Hlad mi byl fyzicky velmi nepříjemný, celý den mi bylo tak nějak špatně a možná jsem byl i chvílemi nevrlý. Mlčení se možná nezdá být tak strašné, ale představte si, že vždy, když vás napadne nějaká poznámka, ať třeba sebevtipnější, musíte se zdržet a mlčet. Zase třeba dáte prostor jiným. Já sám jsem mlčení splnil až na třetí a poslední pokus.

Druhá část - samotka - aneb nebýt 24 hodin spatřen a přitom pozorovat tábor. Tato část, ač se vám to může zdát divné, pro mne byla docela příjemná. Abych to vysvětlil, po více jak dvou týdnech toho věčného táborového shonu, je člověk rád, když si chvíli odpočine a má chvíli „na zamyšlení“. Může krásně pozorovat vítr v listech stromů, mravence nebo třeba komáry. Pro mne to byl takový krásný relax.

Třetí část - rozjímání nad průběhem zkoušky a ponaučení - jsem vedl už poměrně pozdě v noci s naším novým, právě nastávajícím, vůdcem oddílu - Kubou. Poměrně dlouho jsme si povídali o tom, co jsem vyzoroval na samotce a jak mne celá zkouška ponaučila, a na závěr jsem oficiálně dostal nášivku Tří orlích per.

TÁBOR OLDSKAUTŮ V SEDLE

LOGAN -506 OS

Docela se letošní tábor našich oldskautů vydařil. První dva dny bylo po ránu sice +5°C a někteří si na rozcvičku ráno brali teplé boty, ale aspoň nelétali dotěrní ovádi –gripeni. Každý člen tábora dostal přidělenou odpovědnou funkci, kterou kolikrát i s radostí!!! vykonával. Na borovicích za táborem v noci hejkal noční dravec puštík a z dále se k budičku ráno ozývalo bučení kraviček na pastvině. Prostě letní táborová idylka. A každý den modrá obloha nad námi! Pravě skautské počasíčko.

Tábor oldů má již své speciality, třeba takovou rozcvičku. Žádný donucovací prostředek vůdcův. Kdo se včas nezapojí, přijde o úžasně ranní divadlo, a bylo by mu smutno, že se k těm poskakujícím

paviánům taky nepřidal. Taková škála prapodivných cviků, skoků, plížení i jiu jitsu se hned tak zase nevidí. To pak teprve chutná ranní čajíček se skývou jihočeského chlebičku silně namazaného jihočeskou játrovou paštikou! Po snídani pak táborový šerif –zvaný maršál- píská na nástup k vlajce. Šerif? Můžete se divit. Ano, tentokráte byl pro denního táborového služebníka vybrán titul Marshal /čti maršál/ a na

kapsu mu byla zapůjčena ze dvousetmetrů viditelná hvězda,

odznak výkonné moci. Všichni se tam pod stožárem chtějí pochlubit svým úplným reprezentačním krojem a mnoha řadami odznaků na něm. Jinde by si to na sebe nevzali, ale tady neváhá nikdo. Ruští generálové by záviděli, co vše si naši oldskauti na sebe nenašijí a nenašpendlí.

V táborovém programu je kromě ceněných výletů po okolí, také hodně sportu a soutěží. Pokud někdo nesténá hexnšusem nebo kuřím okem, tak se rádi zúčastní, jen aby dostali originální diplomek a kafe. Hraje se vybíjená, ping-pong, pétanque, střílí se ze vzduchovky, ale přidávají se i další a netradiční soutěže –hod rýcem v dál, vrh oštěpem na cíl, hod prázdnou pixlou od Fanty, nebo bumerangem, který se nevrací. Ovšem nejlepší byly, dle dobrozdání všech, večerní sedánky u ohničku. Při opékaných buřtech, kytáře a písničkách. Byly sice chvíle, kdy se přestalo zpívat vysoké Cé, protože vůdci dvakrát po sobě spadl z prutu do plamenů ohně stejný buřt, ale jinak byly škody minimální. Jedna propálená košile a jedny staré trofejní tepláky po wehrmachtu. Oheň dělá stále správnou atmosféru táborového života, jako za mlada a na jeho blahodárné duševní působení si pamětníci řady táborů rychle zvyknou. Díky němu si oldi ani nevzpomenou na televizi a jestli je zde vítáno Prostřeno, tak je to v táborové jídelně. Tam se dávají speciality, které se v televizi moc neukazují-brambory s tvarohem, nudle s mákem, vejce na slatině, samozřejmě i ten buřtguľášek, oblíbená táborová krmě. Je pak úžasné vidět jak všem chutná a u okénka kuchyně se třesou na nášup! Ono se to nakonec objevilo při závěrečném hodnocení tábora.

Tedy.... všichni unisono vyzdvihli , že největším táborovým zážitkem bylo noční nebe, plné zářících hvězd, souhvězdí a planet. To už v Praze hezky dlouho neznáme. Ale jeden nejmenovaný bráška tvrdil, že jeho největší zážitek bylo? rizoto s kuřecím masem a zeleninou! No jak se říká v Babičce Boženy Němcové – proti gustu žádný deputát.

Jinak nám všem ale udělalo velkou radost setkání s naším starým bráškou Láďou Práškem-Kruřasem, v jeho působišti nedaleko Jindřichova Hradce. Provedl nás svým královstvím, se svou chotí- sestrou Králíkem. Ukázal nám něco ze své řezbářské tvorby a také své originální skautské sbírky. Na zahrádce jsme pak popovídali u kafe a jihočeských koláčků. Přesně podle hesla-skaut všude bratry /i sestry/ má! Když jsme jeli krajinou české Kanady zpět, u srdce nás to hřálo...Kanada Česká –ta je moc hezká....

Ještě vzpomenu ty letošní táborové funkce : Tonny – táborový písař, Dlouhán –vlajkonoš a strážce stožáru, Akéla-strážce ohniště a dřevníku, Jájina –operativní zdravotnice, Berdy –odborný vodohospodář a řidič, Líba-proviantní hospodářka, Logan – táborové programy a fenka Connie – hlídačka tábora.

Mimoňský vtípálek:

Dva novopečení vodáci vyjíždějí na Sedlecký rybník. "Permoníku, ucpal jsi pořádně tu díru v lodi?" ptá se Marbulínek, nyní háček. Permoník se samozřejmějstí: "Naopak, udělal jsem do dna lodě ještě jednu díru, aby ta voda měla kudy vytéct."

KLAPKA, KAMERA, AKCE!

ZA ROVERSKÝ KMEN, JEŽEK.

Je tomu pár měsíců, co se během roverského programu zařvalo „Akce!“ a rozjela se kamera. A proč že to celé stalo? Rozhodli jsme se s rovery něco natáčet. Už kvůli tomu, že nás to baví. Chtěli jsme ale také spojit příjemné s užitečným. Bylo to pro nás užitečné? To zrovna ne, ale pro No Artist (mojí skaut-punkovou kapelu) rozhodně ano. Téma pro natáčení totiž bylo natočit klip pro nějakou kapelu. A proč točit klip pro někoho cizího, když můžeme natočit klip pro někoho, komu to prospěje a koho známe.

Natáčení tedy začalo. Jednoho slunečného odpoledne jsme se sešli v Šestadvacátých ateliérech, kde se natočila většina materiálů pro klip. Většina klipu se odehrává ve stísněných prostorech vězeňské cely, kam se Tecklis v roli zloděje dostal.

Během druhého a zároveň posledního natáčecího dne bylo za potřebí natočit příčinu zlodějova uvěznění. Díky Indy, která nám zařídila povolení ke vstupu do soudní síně, vypadá úvodní scéna autentičtěji.

Touto dobou je náš tragikomický klip ve střížně a na jeho zveřejnění se můžete těšit během letošního podzimu. Jsem si jist, že natáčení tohoto klipu nebylo poslední akcí tohoto typu. Takže pokud budete mít zájem se s námi na něčem podílet, ať už jen napsáním námětu, nebo pomocí na place, budete vítáni.

Mimoňský vtipálek:

„Tak na co nejvíce vzpomínáš, když jste letos byli na táboře na Slovensku?“

„No, přeci na moravské uzené, český salám a na maďarský guláš!“

Na táboře si před večeří vlčata umývají ruce. Kotlík koukne na Lasičku a ztuhne:

„Teda... ty máš ale pořádně špinavé ruce, ještě víc než já.“ „To teda jo,“ ozve se pyšně Lasička, „vždyť jsem taky o dva měsíce starší než ty.“

35.klub OS „Nibowaka-Gill“ historický, nositel junáckého kříže Za vlast 1939-1945 vedoucí Karel Skála - ATRI /SO/ nositel ŘSV - zást. Alja	506.klub. "Úplněk" sběratelský, turistický vedoucí Logan - Vladimír Chochola - zást. Sup	Zpravodajka OS 35.střediska sestra Kendy - Irena Skálová /SO/ -zást. Medvěd /SO/
Telefony: Skálovi 233 551 127 ATRI mobil 732 463 160 Logan 223 012 644	Zpravodaj OS ORJ Praha 10 - Dlouhán - Jan Herna, Th Dipl. zást. AKELA - Jindřich Matoušek /SO - Svojsiřtův oddíl/ tel 605 584 729	

TELEGRAFEM:

1. Děkujeme za připomínky k našemu LOKALI, líbí se, to nás těší, i když malá připomínka...

Pěkně jsem si početla a nakonec? Tak pěný kluk a ošklivý se vypláznutým jazykem. To podobné bylo kdysi v rozhlasovém Hajajovi, to nebyl ještě Hajajou Vlastimil Brodský, že končil slovy tak dobrou noc, děti // a vlezte mi na záda- on to řekl hruběji //, totiž technik rozhlasu naznačil vypnutí- „po dobré noci“, lusknutím, a „Hajaja“ se vyjádřil, netuše zradu... TO BYLO vyprávění ze Sedmilhářů „Jirotky a Dity Skálové“..., ale tohle mi připadlo podobné. Vaše Saša St.

Já Atri k tomu: Podobné bylo v Kobylítku (Kobyliská farnost), ale slečna s úsměvem, jako pohlazení, promiňte. A stejné i z Olympiády v Londýně 2012- některých vítězů... Ale to je úplně něco jiného. Tak pěkné výrazy.

Celkem bere te „náš TELEGRAF“. Jedno přes druhé- po vzoru Kanadských listů- Akiho= Mirko

Janečka a nezapomenutelného Pošumavského hlasatele, kde působil i Pluto, redaktor Benda...

2. Květen byl bohatý na činnost. „Plán“ byl plněn, to si opět počtete.

Plní se i soutěž „Dr. Midlocha“, jak zvlášť uvede sestra Kendy. **A přidejte se i vy**, ostatní dospělí čtenáři, potěšíte nás, oldskautíky... Nějakou vzpomínkou, obrázkem, fotografií, co půjde uvedeme. Některé dlouhé dopisy jsme obdrželi, pokusíme se krátit (br. Hylmar ad.), i rodinné skupinové fotografie, významné... (Dr. Doležalová, Vepřekovi ad.), snad časem.

Jenom já, „co jsem potkal za událostí“ na Jamboree v Miletíně. Krátce: S plzeňskými OS jsme dohodli pátrání a návštěvu hrobu manž. Skálových, Čila a Rakši v Plzni- (pojedeme). Poznal jsem se s několika našimi čtenáři Lokali, kde jsme rozdávali „stará“ Lokali... ale co navíc:

Hovořil jsem s Polským oldskautem o HALINĚ, dnes MUDr. Suszezewské, Piotrkov-Tryb... z mé válečné knížky! Neuvěřitelné. Ani jsem nemohl odejít na výborné besedy, zde pořádané... atd.

3. **Katolický týdeník** píše o skautech výtečně, nelze ani všechno uvádět. Z č. 32, 7.- 13.8.2012:

STARÉ MĚSTO POD SNĚŽNÍKEM. Česká republika jménem Staré Město oplývá, nese je celkem osm obcí. Jedinou z nich však obklopuje věnec hor. Je to Staré Město pod Sněžníkem. 1424 metrů vysoký Kralický Sněžník je třetím nejvyšším samostatným pohořím v naší republice. S nedalekými Jeseníky, kam bývá nesprávně zařazováno, se malé horstvo může krásou divoké romantické přírody směle měřit.

„Většina německého obyvatelstva byla po válce odsunuta a jako ve všech podobných sudetských oblastech nezůstalo mnoho živé víry. Proto vítán, že nevelké množství zdejších

katolíků každý týden doplňuje skupina rekreatů...“ říká staroměstský farář P. Piotr Grzybek, který je současně zástupcem děkana v Šumperku.... V polovině července doslova lije... ale nese to naději na plné koše hřibů, směje se paní Monika, notářka interdiecézního soudu v Olomouci...

SKAUTI NEZAPOMÍNÁJÍ... Také skauti už dávno objevili krásy kraje pod Sněžníkem a v letošním létě jen na území staroměstské farnosti postavili osm táborů. „Většinou za nimi jezdí jejich vlastní duchovní správci. V opačném případě prosbu o mši svatou na táboře rád vyplním. Ale nejpozději v sobotu, protože v neděli jsem už dokonale vyčížen a skauti musí přijít sem,“ uvádí P. Grzybek. Letos 22. července se tak na nedělní mši do Starého Města dostavily tři desítky skautů z Domašova na Brněnsku. Táboří na louce u Malého Vrba. Mladé hlasy, doprovázeny kytarou, zněly kostelem ještě dlouho po závěrečném požehnání. Lidé po celou dobu seděli jako přibití, natolik se jim zpěv líbil. A nečekaný koncert odměnili potleskem. Aleš Staněk, vedoucí tábora, pak venku oslovuje faráře: „Nepotřebujete, otče, s něčím pomoci? Rádi přijdeme na brigádu!“ Potěšený kněz se rychle rozhoduje: „Právě mi přivezli dřevo na zimu, potřebuji je uklidit, abychom tu měli na pouť Sv. Anny, lepší prostředí...“ Tito skauti nezapomínají na svůj slib, umí pomáhat druhým.

Co k tomu dodat. V Sedle, na naší střediskové táborové základně, jsme v letech 1995-1997 chodívali na Sv. Annu, ještě s Aničkou Beranovou (+10.5.2005/ 69 let) na mši svatou do místní kaple sv. Anny. Pana faráře, už nemocného jsme si přivázeli z Čiměře, ministroval Atri. Místní obyvatelé si této akce velmi vážili, protože jinak pan farář už dojíždět nemohl. Zemřel v příštím roce. /// Jinak ¼ stránky KT je věnováno např. Horské pouti se slováckou hudbou v kroji, i

církevním památkám- Pan farář má v péči 12 velkých sakrálních staveb... Autor Václav Štaud
///

4. Dr. B. KOBLIHA, London. Z dopisu **18.7.2012**: ... Už jsem zase po psychicky i fyzicky náročné tří týdenní anabazi do vlasti a na kontinent v plném provozu... Po „dovolené“ jsem nakroutil volantem skoro 3000 km. Při třídenním táboření u Baden-Baden jsme byli poprvé v životě vyplaveni.. Cesta v noci v průtržích z Doveru do Londýna byla doslova „Mzda strachu“. Dálnice byla přeplněna bezohlednými kamiony. Nicméně přežili jsme bez úrazu na těle i autíčku...

Hned po návratu zde v Hendonu nám kdosi chtěl vykrást či ukrást auto s poškozením karoserie a vyložením dveří... Zde v současné Británii a zejména v Londýně, je vše v nervozitě, průšvihích a vyšinutost s Olympiádou... /// Naši reportéři z Londýna tvrdili opak!, tak to aspoň na naše dělalo dojem. ///

Situace světa se nám kvapem horší. K tomu příkládám nejnovější esej „**Izrael zaútočí**“...

Pozdravujte všechny, co byli na schůzce. Příkládám fotografie...

Eska= Veverka: ... zdravím Vás všechny. Máme hezké vzpomínky na setkání v klubovně... Čeští olympiončkové bydlí v londýnské čtvrti ISLINQTON s Českým domem... Nazdar- Vaše Eska.

Oba dopisy silně kráceny.

ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVA JEDNOTKÁM 35.STŘEDISKA (V příloze SVAZEČEK PÍSNÍ)

Dožiji-li 4.ledna 2013 **85** let, bylo by pro mne největším dárkem- **zaspívání oddílem, smečkou, rojem, či OS** (ale ti zpívají!!) nebo úplným střediskem- jako jsme zpívávali!!- **alespoň jedné písničky z tohoto Svazčku písní** (původně vydržel v kapesním vydání dlouhou dobu). Přivítali bychom s OS, kdybyste nás pozvali (např. ve čtvrtky odpoledne) k případnému společnému zpěvu pro zájemce z oddílů. Hudební nástroje s sebou- Klubovna Černokostelecká nebo U Hranic? - **ALE NERUŠIT DŮM!** Poradte se v oddílech, úspěch můžeme řadit do soutěže bratra Midlocha- vždyť ten složil píseň o Lokali už v roce 1947!! Byla v Lokali č. 5/2006. Melodie známa: *Chodím po Brodwai- hladov sem a tam...*

A Midloch?: 1. /: Půjdu za písni do dalek modravých /: tam kde
/: bubně vír je slyšet /: tam kde znějí jasně LOKALÍ...

2. Písňe dětí černých znějí pustinou, tam kde běloch
ještě nestál svojí nohou dobyvatelskou...

3. Ohně planou, kopí ve tmě blýskají, nevrátím se
snad již více, nevrátím se více, zůstanu, kde znějí

5. Zpravodajka Věra:

Na internetu lze nalézt: <http://www.uloz.to/> zadejte:“ Silver - jubilee - 1937 – avi“ (Stříbrné jubileum amerického skautingu - Foxův žurnál - 1 minuta- pí Rooseveltová + zahraniční delegátky, české zpívají Tancuj, tancuj vykrúcaj - 1937)

Dále Věra přinesla k pročitání přes prázdniny Oldskautům:

SKAUTING- roč. 34, 1996 zvl.č., 32 stran- **120. výročí narození A.B.S.**

Svojsíkova korespondence- A.B. Svojsík VČERA A DNES-

PĚT NÁČELNÍKŮ JUNÁKA-

Náčelník Zakladatel, prof. Ant.Benjamin Svojsík (5.9.1876- 17.9.1938)- 1912-1938,

RNDr. Rudolf Plajner- Táta (1901-1987)= 1939-1940, 1945-48, 1968-70,

PhDr Václav Břicháček- Gigant (1930- 2010)= 1989-90, ČS skautingu 1989-92,

Ing. Zdeněk Hájek- Jack (1926)= zastupujícím náčelníkem 1990-92, náčelníkem 1992-95,

Ing. František Šmajcl- Riki (1953)= od r. 1995...

(Doplňujeme: Marek Baláš- Čiča...) - všichni ve fotografii

CO BY ASI DĚLAL A.B.Svojsík DNES?- JAK ŠEL ŽIVOTEM- JAKÝ BYL (ze vzpomínek-

Doc. MUDr. Lad. Filip, Míla Kramář, Bohuslav Bursík, akademik Josef Charvát- maminka-

RNDr. J.O.Martinovský, Velen Fanderlík- **KLAVÍR:**

Bratr náčelník byl vášnivý hudebník a netajil se tím. Jeli jsme jednou spolu vlakem a tu se rozhovořil: „Když jsme byli studenti, já a bratr, to jsme se chtěli pustit do hudby důkladně, ale nebylo na to peněz. Neměli jsme klavír, abychom se při zpěvu doprovázeli a zachycovali nápěvy písní do not. Až jednou jsem zjistil, že ve zrušené cihelně za Vyšehradem má cihlář starý klavír. Bylo to dlouhé křídlo, bůh ví jak staré, ale dobrá značka. Koupil jsem jej za 15 zlatých, to bylo tehdy na nás hodně peněz. U domovníka jsme si vypůjčili vozík a sami si piano dovezli domů, ale nohy jsme museli donést zvlášť, ty se na vozík nevešly a do struníku také ne, byl by se nedal zavířit. To se ví, že tato „výprava“ se děla v noci, aby nás lidi neviděli a připadal jsem si jako bychom ten klavír ukradli. Některé klapy nehrály, několik strun bylo vytrháno, ale bratr struny kdesi opatřil a já zase opravoval kladívka. A měli jsme pak klavír mnoho let a způsobil nám tolik milých chvil, jako by to bylo koncertní křídlo s ocelovým rámem.“ A zde i foto: České pěvecké kvarteto, zprava br. náčelník, po jeho pravici br. Jan Novák...

ATRI, dovolte mi vsuvku: Bratr Borek- Novák, OS Bílá Hora, i „kavárenský student klavírista“, na prvním svobodném táboře v Miletíně na Želivce 1968 hrál za jízdy na žebříňáčku na zachovalé křídlo Petrov- *Za život jediný, má krásná paní*, a my kolem poskakovali a zpívali s ním.

Totíž: Akela- Odehnal dostal ze statku pana Koláčného nabídku- ve stodole je piáno a zdarma.

Ještě poznamenat, že za klavírem Borek kráčel, jako za vozem. A hrálo to. Tehdy to s „křídly“ bylo nějak na dračku, i doma na Skalce jsme měli nabídku, ale našel se jiný zájemce, díky mu.

JULINKA- PRVNÍ DÁMA ČESKÉHO SKAUTINGU- pěkné povídání a další kapitoly...

Musím krátit, je to hodnotné číslo SKAUTINGU, OS na návštěvě u nás si počteli...

Ale malé připomínky bychom měli: Je zde uváděn i „nějaký“ přehled středisek, my jako **Jar.Rady**,

Praha, ale, kde jsou ostatní, **bratře Windy?** V oddílech vůbec nejsme, v OS také ne. Ani v

dárcích na desku A.B.S.- tak aspoň stojím s vlajkou střediska u odhalení desky, spolu s Mánkem...

Ještě k přečtení a vrácení: TAM-TAM, říjen 1987- 15. ročník, č.1- časopis čs. skautů ve Švýcarsku.

... Ozdobník- Radio Free Europe- Zdvořilost... Písnička k táboráku // ZVEDNĚTE KOTVY- Už

vyplová loď John B.... v notách, někdy uvedeme // a TAM-TAM, duben 1995, ročník XXII, č. 3-

Nezávislý skautský časopis ze Švýcarska... Dne 14. dubna se dožívá legenda exilového skautingu

osmdesátky: Dr. Tibor Grandtner...

Díky, Věro. všechny zdraví ATRI.

Z plánu OS /jinak samostatná příloha, zde pro informaci čtenářů /:

So 15.9.2012- SO= Svojsíkův oddíl,

Pá 28.9. - 11 h. OS piknik na Latifundii v Troji -11.hod,

Stř. 3.10.-15 h.- návštěva hrobu čet. Arnošta Hrada na hřbitově ve st. Bohnicích,

Út 9.10.- SO v 17 h. Celnice,

So,Ne 13.-14.10. – 8:30 Výlet s přenocováním, Děčín, Hřensko – Pravčická brána a okolí

So 20.10.- 9h Setkání sběratelů Hl. nádr.,

So 3.11.- Plzeň (návštěva hrobu manž. Skálových= Čila a Rakši), Zbiroh- Berdybus,

So 17.11.- 8:45hl.n. – výlet do Berouna – medvědárium, rozhledna, trh prohlídka města

So 15.12.- Vánoce OS - 15 h. U Hranic

/// Ai

povídání

PAMĚŤ NA VÁLKY

ATRI

Bratr MIDLOCH= Dr. KOBLIHA po druhé: ČAS OBČANSKÝCH ČINŮ, vypisují: Občané se musí začít dávat dohromady, aby připomněli politikům, že jsou zde především oni, lidé se svými životy, s pamětí, historií, se svým národem a jeho údělem- se vším čím jsou.

V Londýně 31. května 1992 odhalila Královna matka na westminsterské třídě White Hall u MO sochu leteckého maršála Arthura Harrise na paměť jeho zásluh na porážce Hitlerovského Německa. V rámci „nové“ Evropy se to ale znelíbilo Němcům. Začali ubliževně vinit Harrise za to, že rozbombardoval 14. února 1945 Drážďany, při čemž zahynulo více jak 30 000 lidí. Nálet provedlo osm set RAF bombardérů typu Lancaster a 400 US B-17s. Němci žádali, aby byla socha odstraněna. To bylo někdy před asi sedmi lety... Nicméně vládní místa Británie potichu přesunula sochu- lidově „Bombardáka“, z turisty frekventované White Hall do koutku před zastrčeným kostelíkem RAF (Royal Air Force) Královských leteckých branných sil na londýnském Strandu...

Připomeňme! Německou bombardovací kampaň pana Hitlera, která měla zlomit morálku Britů a připravit cestu k zamyšlené invazi Ostrovní říše, nastartovaly nálety na britská města rokem 1940. Ostrované se bránili v tom čemu se dnes říká „Bitva o Británii“ (Battle of Britain).

11. května 1941, za kouzelné měsíční noci, německé letecké síly provedly 550 (pětistý padesát) bombardérů! svůj největší nálet na Londýn a proměnily město v hořící peklo. Zasáhly ve svém bombardovacím „koberci“ prastarou Westminsterskou halu z 12. století, budovu parlamentu, bankovní čtvrt' City a stovky dalších obytných budov londýnské části East End. Dochované snímky zničeného City působí otřesně a podobně jako ty v Drážďanech.

A byly další a další nacistické nálety. Při nich zahynulo 20 000 britských občanů, dalších 25 000 bylo zraněno.

29. dubna 1942 zasáhli němečtí piloti plánovitě dokonce starobylá města jako Exeter, Bath a Coventry s tamní skvostnou katedrálou... „Kulturtrégr“ Hitler prohlásil, že vyhladí všechna města z Baedekeru (tj. průvodce po městech). V druhé světové válce jsme v jeho vyhlazování, jak dobře pamatujeme, byli zahrnuti také my, Čechoslováci. Vyhlazení Lidic (Ležáků)... Air Marshal Harris... prohlásil 25. listopadu 1943: „Berlín bude bombardován až do úplného zastavení srdce nacistického Německa.“ Ale to nebylo zadarmo. Při bombardovacích akcích na Třetí říši zahynulo 55 573* členů posádek britských bombardérů, jak připomněla královna Elizabeth II 22. června 2012 při odhalování jejich leteckého památníku. (*pozn. redakce: 55 573 životů jsou ztráty RAF včetně pozemního personálu za 2. světovou válku – pro porovnání v Bitvě o Británii zemřelo 446 pilotů, z toho 6 Čechoslováků) Zvěčněný dík Bombardovacímu velení (Bomber Command) leží na

hranici známé Piccadilly a Green Parku sousedícího s královským sídlem...

Impozantní dílo z bílého portlandského kamene dle citlivého návrhu architekta Liama O'Connorse je zastřešeno aluminiovou konstrukcí vyrobenou z trosk bombardovacího kanadského Handley Page Halifax III, sestřeleného nad Belgií 12. května 1944. Zahynulo v něm všech osm členů posádky...

Seďm postav v plné letecké výstroji, právě tak jak vysedli ze svého letounu, vzhlíží v doznívajícím napětí z boje, k obloze... kdo přežil, kdo se vrací... /foto/.

Nutná poznámka Atriho: Nemohu nevpomenout na nálet 14. února 1945 na Prahu... Viz LOKALI č. 2/2010, str. 22- jak Jaroslava Peková, jako průvodkyně cizinců po Praze, se potkala s pilotem, který ji šokoval smutným oznámením: „To já jsem jeden z letců, kteří vám ty bomby na hlavu házeli... Navigační chybu vyvracím. Jsme školeni, nikdy bychom se takto nespletli. Naházeli jsme to tam, kam jsme měli. Omlouvám se...“ // MFDnes 18.2.2010 //

Ale: NOVOMĚSTSKÁ RADNICE, Praha 1... Výstava Škaredá středa- nálet na Prahu 14.2.1945- navigační omyl letecké armády USA- místo na Drážďany shodila pumy na Prahu- během pouhých pěti minut bylo na město svrženo 152,5 tun pum, bezprostřední ztráty činily 431 mrtvých a 1455 raněných, zcela zničeno bylo 93 domů, 190 těžce poškozeno, 1500 lehce... /Výstava do 14.3.2010/

Poznámka P. Václava Oktábce, vikáře z Louňovic pod Blaníkem, z Katolického týdeníku 7.3.1965: NIC TĚŽŠÍHO NAD VÁLKU... 300 let od bitvy u Jankova za 30leté války- 4 tisíce vojáků padly vč.generála Götze. Po 300 letech- 14. února 1945- Emauzy rozmetány i s „Götzem“-

Třetí poznámka, stále na str. 22 uvedeného LOKALI, od Štáflů z Havlíčkova Brodu:

OTAKAR ŠTÁFL tragicky zahynul před 65 lety. Dne 14. února 1945 tomu bylo 65 let, kdy byl atelier českého malíře Otakara Štáfla v Praze na Vinohradech zasažen bombou spojeneckých letadel.

V troskách domu zahynuli manželé Štáflovi. Otakar Štáfl patří k významným rodákům našeho města...

Končeme spolu s br. Midlochem slovy pana vikáře: NIC TĚŽŠÍHO NAD VÁLKU...

5. ALE PŘIPISUJI- aspoň částí,

MNOŽÍ NEDOLETĚLI= výtečná kniha západního válečného letce Františka Louckého, vykonal 169 bojových letů proti nepříteli. ZA VÁLKY ZTRATIL MNOHO PŘÁTEL, známých, s kterými vzlétal k bojovým letům. A právě jim, kteří nedoletěli, se rozhodl věnovat svoji knihu.

Historik plk. PhDr. Karel Richter, CSc.:

Kniha je výsledkem mnohaleté, trpělivé, pečlivé badatelské práce, velké obětavosti a nadšení. Autor sestavil přesné seznamy padlých letců s fotografií, zjistil a ověřil nejenom každé jméno a hodnost, ale také příslušná životopisná data, rodiště, útvar, u něhož ten který letec sloužil, okolnosti, za kterých zahynul, místo, kde je pochován i způsob, jakým je uctěna památka v rodné obci... Je nesmírně sympatické, že autor myslí především nikoli na sebe, ale na své kamarády, kteří se nedožili. Chceme-li zejména mládeži vštípit hluboké vědomí toho, že činy pro vlast včetně obětí života jsou něčím absolutně významným a úctyhodným, něčím mimo čas, pak je třeba postupovat právě tak, jak postupoval František Loucký. Uchovávat památku hrdinů bez frází, bez zbytečných slov, ale o to působivěji. Lze v tom spatřovat podnět vskutku hodný následování.

Autor knihy se jejího vydání již nedožil. (Vydalo NAŠE VOJSKO- 1984, 1989)

LETCI, KTEŘÍ DALI VŠE ZA SVOBODU / THOSE WHO CAVE THEIR LIVES FOR FREEDOM/

Pamětní deska v klubovně Čs. národního domu v Londýně se jmenuje více než 500 čs. letců, padlých v letech 1940- 1945 na západní frontě. Čest jejich památce.

PAMĚTNÍ KNIHA padlých letců v chrámu St. Clement Danes v Londýně.

PAMÁTNÍK LETCŮ Runnymede ve Velké Británii. Na 360 panelech je uvedeno celkem 20 455 jmen letců- mužů i žen- obětí druhé světové války, jejichž hroby nejsou známy. Je mezi nimi také

150 Čechů a Slováků. PAMÁTNÍK RAFA v kanadské Ottawě. VÁLEČNÝ HŘBITOV RAF na ostrově Terceira v Azorském souostroví. VÁLEČNÝ PAMÁTNÍK u Alamejnu (Egypt).

PAMÁTNÍK PADLÝM ČS. LETCŮM- členům Západočeského Aeroklubu na letišti Plzeň-Bory, rozšířen na Za svobodu vlastní padlí, a na byli popraveni a umučeni...

PAMÁTNÍK NA NÁMĚSTÍ JANA ŠVERMY v Žatci. PAMÁTNÍK PADLÝM ČS. LETCŮM v areálu bývalého voj. letiště Praha-Kbely. ČS. VOJENSKÝ HŘBITOV La Targette, Neuville - St. Vaast (Francie). ČS. ODDĚLENÍ vojenského hřbitova v Brookwoodu (Velká Británie)...

Pamětní desky v rodišti: V Horce nad Moravou, HANÁCKÝ Aeroklub Olomouc a brněnská čtvrť Černá Pole -pojmenována ulice= BABÍČKOVA, budova MěNV v Lipníku n/Bečvou, park u ZŠ v Novém Hrozenkově, Blovice= jméno ulice BEČVÁŘOVA, na rodném domku č. 30 v Želaticích, na ZŠ v Rožné, pam. deska na domě čp.159 ve Skrbeni u Olomouce, na ZŠ B. Humenec- společný památník- připomíná mladé generaci jejich hrdinný boj= BILKA Jan, desátník, 3. pluk (bitevní), (21.12.1924 B.Humelec +19.4.1945)= Jako střelec bitevního letounu II-2 padl při útoku na německé pozice v katastru obce Petrovice- Závada v bojích 1. čs. smíšené letecké divize v SSSR o Moravskou bránu. Současně s ním zahynul pilot letounu Pavol SLATINSKÝ, rtm, (7.1.1914 Domaníky +19.4.1945)- pamět. deska rodný dům č.65.. Pohřbeni hřb.

v Petrovicích. Pamět.deska v Netčicích u Kroměříže, deska Lovčice, v Líšni ulice BODLÁKOVA...

Nelze POKRAČOVAT- jsme teprve u 1/2 B... Těší nás, že pamětní desky jsou téměř všude...

Murphyho zákony

Ať potřebuješ cokoli, vždy to najdeš až úplně vespod své tašky.“

„Jestliže jde vše podle plánu, stala se někde chyba.“

„Je vědecky nemožné, aby přšelo, pokud jsme si sebou vzali deštník.“

MIMOŘÁDNÁ PŘÍLOHA LOKALI Č. 4/ 2012

Senior Sboru nositelů Řádu Stříbrného vlka Miloš Blažek= Merkur, oznamuje, že v pátek 27. července 2012 ve 4 hodiny ráno zemřel Mgr.

LADISLAV RUSEK.

Narozen 28. června 1927 v Hrabství ve Slezsku. Vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého, výtvarný obor. Stal se výtvarným pedagogem, teoretikem, grafikem, malířem a publicistou, a byl skautem. Ladislav Rusek, skautsky Šaman, po několikaletém učitelském působení na venkově byl přes 30 let odborným asistentem na Ped. fakultě UP v Olomouci. Vyučoval tam několik let i dějiny umění, po celou dobu však hlavně kresbu a grafiku, také písmo a dekorativní kompozici. V roce 1964 byl na základě své tvorby a výstav přijat do tehdejšího Svazu českých výtvarných umělců.

Uskutečnil přes 40 výstav samostatných, z toho několik v cizině:

v Dánsku, Polsku, v Chile (při celosvětovém skautském Jamboree) a jinde. Jako teoretik publikoval řadu recenzí, odborných článků a katalogových textů, svým kolegům- výtvarníkům zahájil na 70 výstav. Několik let psal do kulturní stránky deníku Lidová demokracie, kde vyšlo asi na 40 jeho článků, recenzí a esejů...

Jeho vynikající torbu známe např. z výstav při semináři ELŠ u salesiánu v Kobylisích v lednu každého roku...

V sobotu 16. června 2007 ve Velké zasedací síni arcibiskupské kurie v Olomouci při příležitosti 80. narozenin bylo Ladislavu Ruskovi za celoživotní grafické a malířské dílo reflektující skautské a duchovní hodnoty uděleno nejvyšší skautské vyznamenání STŘÍBRNÝ VLK.

ČEST JEHO PAMÁTCE.

Bratr Merkur zaslal paní Libuši Ruskové kondolenci upřímného znění, v závěru- Vážená paní Rusková, ubezpečujeme Vás, že v těchto těžkých chvílích jsme s Vámi a prožíváme s Vámi bolest na odchodem našeho milovaného skautského bratra a kamaráda.

ATRI, 31.6.2012

TY PTÁŠ SE, KDO JE SKAUTEM?

„Kdo je to skaut“, ty stále znovu ptáš se... Zkusím ti odpovědět na to: ty asi nejsi skaut, když jenom zdáš se být z kovu tvrdého - a jsi jen bláto!

A ptáš se mne, kdo vlastně skautsky žije? Dobře se dívej: ten kdo pevně kráčí, ač kolem draci řvou, anebo syčí zmije, a nedbá nepřátel, nechť se na něj mračí.

Věřím, že jednou porozumíš plně, že skaut je ten, kdo hledá správnou cestu a ubrání se špíny kalné vlně a v srdci les si nechá při návratu k městu.

Ne, skauta skautem odznak neučiní, ani kroj bezvadný- to vše může být maska! Pochop a věř: skauta prokáží jen činy a jeho víra v život a k přírodě láska.

Skautem se vskutku jenom tehdy staneš, když dílo lidskosti jak dobrou stopu necháš, tmu zahnat znáš a jako oheň planeš a těm, kdo strádají, vždy ku pomoci spěcháš.

Ty ptáš se, kdo je vlastně skautem? Kdo trochu hladu vydrží, i leckterou nouzi, kdo nemusí- ač umí- vozit se vždy autem a ač je lákán, zlým svodům se vzpouzí.

Skautem být, to znamená být mužem, který pro spravedlnost umí zvednout kopí. Co o tom říci můžem?

Kdo na to nemá, ten to nepochopí!

VYHODNOCENÍ SOUTĚŽE BR. MIDLOCHA**KENDY, ATRI**

1. kolo- uzávěrka 7.4.- LIŠÁCI 309. smečka- Zvířátka
kategorie 6-7 let

1.- 2. Ála a Darja, 3. Alenka, 4.-5. Gába a Mína
kategorie 8-9 let

1. Dorotka, 2. Eda, 3. Ondra

Pěkné články zaslali za 309. oddíl, uvedeno
v č. 2- Bart- Výprava za oslavami 50 let oddílu a
Marty- Výprava do Plzně

OS - 1. místo Viki, Vintířov- splněno vše. Tajenka, doplňovačka, obrázek pejska Beníka, příběhy ze života: Malý komeňík- Bobřík odvahy- Betynka- Sváteční kafíčko- Vánoční stromeček- Neviditelný zloděj- Dobrý skutek

2. místo Zdena Wittmayerová, středisko SEVER, Praha 8, KOČKA (již uvedeno v Lokali č. 2)

2. kolo- uzávěrka 10.6.- **OS**- 1. místo Viki, Vintířov- splněno vše.

Křížovka: PŘED ŠEDESÁTI LETY POPRAVEN SKAUT KNĚZ JAN BULA

Prevcvičte si mozog: 1. Mezi ostatní nepatří vlajka A. SURINAM- je to stát v Jižní Americe, kdežto ostatní Afrika, „4.“DUKE ELLINGTON, „5“. POČÍTAČ - obrázek PAMPELIŠKA

Další minipříběhy: Dopadena- Já chci právě kraslice- Přáníčko- Pepča a Anča

2. místo Renča Zemenová, 309. oddíl- obrázek ŠEŘÍK

SLOHOVÁ PRÁCE ŽÁKA 6.tř.- MOJI RODIČE, autor neuveden

Ceny: knihy dle výběru a drobné cennosti- scouts buzola, záložka Lord Baden Powell, Brownsea Island... NAT. JAMBOREE IDAHO, KAPESNÍ NŮŽ 11 účelový- ENGLAND... Ceny předány.

Děkujeme za účast a **SOUTĚŽ POKRAČUJE** pro vlčata, světlušky, skautky, skauty, ale i pro dospělé z řad čtenářů Lokali, rodiče i vedoucí: Obrázek něčeho pěkného, foto, nějaký článek- který může zajímat ostatní, nějaký dobrý skutek někoho?... Stačí JEDEN! příspěvek a jeden výsledek z podaných Hádanek a tajů...

A nesoutěžící se jen u nás , např.:

SOUTĚŽ „20 LET UNESCO - JAK TO VIDÍŠ TY?“ Soutěž má dvě hlavní kategorie: fotografickou, určenou dospělé široké veřejnosti, a výtvarnou pro kolektivy dětí. Děti ze dvou věkových kategorií budou malovat památky zapsané na Seznamu UNESCO. Mladší /6-10 let/ si zvolí některou z pražských památek, starší /11-15 let/ budou své náměty vybírat z území celé ČR.

Fotografie i výtvarné počiny odevzdat **do 15. listopadu 2012** na adresu: PIS- fotografie UNESCO, Arbesovo nám. 70/4 150 00 Praha 5. Informace na **www.prg20unesco.cz**

ŽIVÁ ZAHRADA

MOTÝLI - ZÁZRAK PŘÍRODY
KENDY

Jak jsme v Doksech vychovali otakárka fenyklového. Při pobytu v Doksech jsem 8. června objevila na keříku ROUNTY v bylinkovém záhoně zajímavé housenky - měly proužky v barvě zelené, černé a oranžové. Kniha o motýlech nám potvrdila, že jsou to housenky vzácného otakárka fenyklového. Nastalo každodenní pozorování a fotografování housenek. Housenek přibývalo (počet se ustálil asi na 27). Housenky neustále žraly, rostly, svlékaly se z kůže a tak jsme měli strach, že se už brzy někde zakuklí a my neuvídíme vylíhlého motýla.

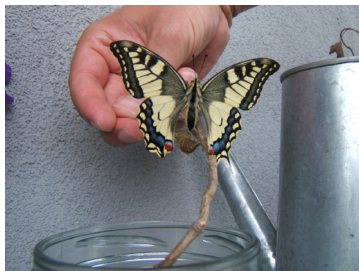
Dcera Vevera (majitelka této menší „botanické“ zahrady) vzala tedy 2 sklenice, do každé dala 1 (jednu) housenku a poctivě je krmila větvičkou routy. Ve sklenicích musela dodržovat náležitou vlhkost, teplotu, též dostatek vzduchu (sklenice byly zakryté plátkem). Nebylo to jednoduché. Housenky zdárně rostly, tloustly. Když přestaly žrát, připoutaly se na větvičku pavučinkou a postupně se přeměnily v kuklu (to trvalo asi 24 hodin).

Kukly byly neustále sledovány - stále byl udržován vlhký vzduch a stálá teplota ve sklenici zakryté plátkem. Za 2 týdny (1. ČERVENCE) se z kukly vysoukali krásní otakárci. Vnuk Honza s Táňou je vyfotografovali (viz foto).

První motýl se nechal několikrát fotit na své větvičce, se kterou ho Honza vyjmul ze sklenice. Pak odlétl směrem k východu - k hradu Bezděz. Otakárci se totiž sletují nad vysokými, holými kopci. Tak šťastnou cestu, otakárku, snad si se na Bezdězu sešel se svými příbuznými.

Druhý motýl se nechal vyfotit jen 1x a hned odlétl směrem k Bezdězu.

* Napište i vy svá pozorování, např. do soutěže bratra Midlocha.

JAK JE DŮLEŽITÉ BÝT SKAUTSKÝM VLČETEM

MIDLOCH MIDDLECH

Že já jsem Vlčetem nikdy nebyl? Pravda, ale chtěl jsem být, leč překazila mně to ta dávná poslední ošklivá válka. Za ní jsem pak trochu o šest let povyrosl. Asi proto, abych Vlčatům porozuměl, bratr vůdce Sedmačtyřicítky-Praha Vráťa (později vědec MUDr. Schreiber) mne dal na mém prvním poválečném táboře (a než jsem dostal družinu Jestřábů) k ruce šedivějícímu Balúovi, co naše Vlčata vedl. Bydlel jsem s nimi v hangáru co jsem pro ně a s jejich pomocí postavil a dělal dále co bylo potřeba. Odtud moje poznání nároků vlčáckých a jak je důležité být Vlčetem!

Že vždycky něco pro vlčáckou slávu možno, mne napadlo, když jsem v londýnském deníku Metro (úterý 17. 7. 2012, strana 26) četl o statečném Vlčeti Alexovi z První St.Mary vlčácké smečky z Caterhamu, což je městečko v hrabství SURREY jižně od Londýna.

Proč mluvím o statečném Vlčeti? Vždyť každé Vlče je přece statečné podle písničky:

„Vlče se nebojí nikoho, proto má tepláky od toho...“, jak pěli benešovští skauti, a nahradili „tesáky“ žertovně tepláky! Alex prokázal ale také, že se nebojí ničeho! Musel totiž překonat plno nepřízní a vážných nemocí, včetně autismu s poruchami soustředění a hyperaktivitu ...

Alex se nedal! Jako učenlivé Vlče (anglicky Cub, čti kab = mládě, zde ovšem vlčí) postoupil zápas se vším. Potřebné soustředění dosáhl tím, že si umínil skládat vlčácké odborky. Překonal nemoci, překonal sebe a dosáhl všech 47 odborek, které jsou v Anglii vymyšleny pro Vlčata! To je jistě i pro úplně zdravé kluky jedinečný výkon. Skautský náčelník ceterhamského distriktu (po našem náčelník Střediska) Tim Evans ocenil Alexovy výkony jako neuvěřitelné!

Zajímavé je, že nyní desetiletý Alex Edge (což je celé jméno výborného Vlčete) dosáhl už ve věku osmi let 25 odborek!

Jeho maminka – Maria, ho samozřejmě a hrdě ve všem podporovala, ale i tak byla překvapena, jak Alexovo úsilí pomohlo překonat všechny zdravotní problémy a v článku komentuje: „... co dokázal bude doufejme inspirací pro ostatní děti s tělesnými neduhy, aby poznaly, že mohou i přes všechny překážky dosáhnout opravdu hodně!“

Ale vlčáckým věkem skauting nekončí, že. Teď, když přejde ke skautům, Alex se rozhodl, že splní podmínky a udělá všech 85 odborek, které v anglickém skautingu jsou.

Jsem přesvědčen, že nejen pro ostatní mladistvé, ale i pro dospělé může být cílevědomý Alex vzorem. Člověk se nesmí poddávat, ale pozitivně pracovat jak na sobě, tak pro druhé a službou překonávat vše, co život pro nás na tomto světě ke zkoušce připravuje. Můžeme tedy jen jak jeho matce, skautským vůdcům i jemu samotnému popřát vše dobré. Hip, hip, hurej a hodně sil nejen do odborek, ale do celého jedinečného skautského života a věku!!!

© Dr. B. KOBLIHA
8 Egerton Gardens
LONDON NW4 4BA
Tel: 0208-2020708
Fax: 0208-2020708

Londýn, 28.7.2012

K ČLÁNKU BRATRA MIDLOCHA

JAK JE DŮLEŽITÉ BÝT SKAUTSKÝM VLČETEM

ATRI, SRPEN 2012

Článek je mimořádný a Alexovi fandíme, držíme palce v jeho snažení. Je jedním ze vzorů postižených lidí. Jsme svědky i Paralympijských her, různých soutěží v Domovech mládeže pro různé postižené a co dokáží. Chvála mu i mamince, která ho ve všem podporuje.

Ale jako vzor plnění odborných zkoušek být nemůže.

Dovolu mi malou vložku- skauti / skautky let 1968-1970 se výborně ukázali v roce 1989 a dále, jako vedoucí a jak bylo to období kritizováno některými taky odborníky. A skauti z TOMÍKŮ 1989? Myslím své 4 rovery v čele s Danem Š, sice vyhrál k 17.listopadu 1989 Pražskou šachovou olympiádu na Hradě! =

ALE: v okamžiku vzorné krojování a listování odbornými, řka: "Tak, Atri, tuhle půlku udělám za dnešek a tuhle druhou zítra v neděli. Souhlasíš?" To je bez komentáře.

Vypisují z Odborných zkoušek junáckých: Odborné zkoušky jsou součástí výchovného programu Skautingu... Cílem nesmí být plný rukáv odborek, ale snaha získat a dát své odborné znalosti a dovednosti do služeb družiny, oddílu a celé společnosti v které žijete.

... Může skládat skaut- skautka po nováčkovské zkoušce a slibu i z oborů vlastního zaměstnání a studia. Zkouší jmenovaný instruktor, nebo vůdce oddílu. Může se zkoušet i nepřímo při oddílovém nebo táborovém životě. Svě vědomosti a schopnosti je třeba stále prohlubovat... může nastat i odejmutí odborky...

A nyní k článku bratra Midlocha= Dr. Koblihy z Londýna. Článek je v mnoha případech příkladný, ale, ale... s výhradami. To množství "odborek" u tohoto jmenovaného chlapce. Každý- vlče, světluška, skauti, skautky, je odkázán na kolektiv a na svou "věkovou" kategorii. To asi v časopise Metro v Londýně neznají.

Bratr Midloch, nám milý, včetně své ženy Esky= Veverky, vážený, přece jenom nezná přesně naši situaci u nás, viz na výtečném setkání, kde se rozpovídal o krádežích i o vstupu podezřelých lidiček do domu MUDr. Zd. Frühbauera= Chrousta, našeho známého...

To je "u nás" už bohužel běžné, zvonek u mnohých domovních dveří zvoní, ale volaný, dojde si pro mne... Důležité pro bratra Midlocha bylo seznámení se osobně s naším vedoucím redaktorem LOKALI Markem Soukupem= Tecklisem. My z toho velkého balíku (přes 60) jeho výtečných článků, ale většinou velmi politických, kritických, jsme k uveřejnění vybrali jen sotva desetinu. Celkový seznam jsme uvedli v LOKALI, u mne je k dispozici... Byla by z nich zajímavá kniha.

Zkracují pro naše mladé čtenáře, pro starší by toho bylo nejméně ještě na další celou stránku...

Totíž: Za celých téměř 70 let práce s dětmi a mládeží a spolu s manželkou Irenou= Kendy, můžeme k podobným případům také něco říci.

Za ty roky jsme v našem kolektivu měli celkem 11 případů, opravdu, obtížně vychovatelných (podle Felixe Holzmannu by to bylo 6 a 3/6 člověka na 10 let). Členové v oddíle to nemuseli ani vědět, alespoň zprvu. Že několik bylo i ze Zvláštní školy, s kterou jsme s Kendy a později i s našimi dětmi,

Veverou a Sabuem spolupracovali- v Olšínách v Praze 10 při odpoledních hrách a soutěžích.... A ve spolupráci s naším bratrem MUDr. Julkem Müllerem= Akelou. Nemohli jsme o tom psát, jsou jen v mých knížkách pod různými přezdívkami a docela dva na fotografii v knížce JE NÁS PĚT a 305 ZÁROVEN, u Dervíše / znáte / podobně dva, R.V. a M.T. Oba přijal kolektiv, pomáhal jim, ale byla to fuška. Podobně píše i Jaroslav Foglar jako "legrácky" v knížce Bubáček. R.- např. jelo se z Lán, jemu zavírající dveře železničního vagonu vyzuly botu a on za ní vyskočil z jedoucího vlaku. A Derviš musel za ním a oddíl zůstal ve vlaku, atd. Představte si to. U M.T.? S ním pracoval už ve zmíněné Zvl.Šk. Julek, my Skálovi s ním, a on to došel až k vyučení se... a k vůdcovské zkoušce.

Vedoucí oddílů a čekatelé měli vždy v Junáku výborná školení- čekatelské a dále vůdcovské zkoušky.

K "odborkám". Vycházelo se např. z knihy HANDBOOK FOR BOYS / BOY SCOUTS

OF AMERIKA /, z knihy ZÁKLADY JUNÁCTVÍ A.B.S., LISTY JUROVI dr. Václava Fanderlíka, kde je bezvadně vysvětlena práce skautského kolektivu, ad. ad. Celkem na 160 odborných zkoušek, stejně u skautů a skautek i u nás. U vlčat a světlušek celkem 20, později 15 odborek. Atd.

Vrátím se do poválečných let- Květen 1945- 1948, kdy jsme jako 17. letí "kluci", já ATRI a Láďa Simon= Bagheera, začínali právě se smečkou vlčat, výborní konkurenti a nejlepší přátelé. On 35.smečka 35. oddílu, já 305. smečka 305. oddílu- oba 35. středisko Junáka "RACEK" v Praze VIII-Libni. On příští slavný hudební skladatel / a autor i hudebního večerníčku ČT /...

Směle mohu říci, že jsme obě smečky patřily k nejlepším, ideální stav, ideální léta po válce, ideální náš věk vedoucích, moje ideální lesní škola, ač ještě neplnoletého. (Srpen-září 1945, já narozen až 4.1.1928). - A těžká rána "vítězným" únorem 1948 (ilegálně jsme ještě pokračovali do roku 1950...)

Ale k věci. Můžete namítnout, co to přirovnávám- minulá léta a dnešek dle br. Midlocha (londýnský deník Metro z 17.7.2012). PODSTATA ZŮSTÁVÁ STEJNÁ!

Zřejmě výčet počtu 25 "jako odborek" osmiletého vlčete Alexe Edgeho!!

Uvedu příklad jednoho z našich nejlepších vlčat a později i skautů až oldskautů=

Pavel Richter= Ďásek, nar. 21.4.1936, vstup 27.5.1945, Vlč. zdatnost I.st. 21.9.1945, slib 21.9.1945, II. stupeň 12.11.1946, III. st. 18.5.1947, Čestný odznak "Šedý bratříček"- 28.5.1947= přestup ke skautům. Jeho zkoušky dovednosti vlčat:

Leden 1946- řezbář 15.1.- škol. prospěch 18.1.- sběratel 25.1., ošetřovatel 29.1.- březen 10. průvodce-

červen 13. pomocník v domácnosti- prosinec 23. umělec.

1947- 15.1. zpravodaj- 17.1. krejčí- 29.7. hráč a plavec- 30.7. táborník, cestovatel, ostrážitost- 12.10.

atlet- 19.10. pozorovatel= celkem 16 zkoušek, vynechal: přítel květin, přítel zvířat, tkadlec, sněhař.

Barevné označení skupin: modrá, červená, žlutá, zelená, hnědá á 4= 20 zkoušek.

Pro zajímavost další v pořadí, všichni "Stříbrný vlček":

Távi- 15, Kliik (dodnes OS)- 13, Tiki- 13, Rychlík- 12, Jeden "z případů" Šlápek- 8 m.j. ostrážitost (to dalo práce...).

A obdobně u skautů... ale 85 odborek Alexe Edge? To londýnské noviny zřejmě správně nevysvětlily. Zkoušky v celém skautském světě se provádějí shodně, postupně v průběhu I., II. případně III. stupně a s tím i odborné zkoušky. Zkouška, i z tzv. odborek, se neprovádí jen suchou odpovědí, opakují, ale vypracováním - vypěstováním- podle záliby, s vyžadovanou praxí a účastí přípravy v kolektivu, ve většině případů. Tak přeje Alexovi hodně úspěchů v jeho i osobním životě a děkujeme bratru Midlochovi za článek, s naším upřesněním. /

ATRI /

(red. kráceno)

„Osmdesát procent úspěchu je dorazit tam kam máte.“
Woody Allen

„Mozek je nejvíce přeceňovaný orgán.“
Woody Allen

„Zkušenost je věc, kterou získáš až potom, cos ji potřeboval.“
Murphyho zákony

OTÁZKY KLÁŘE

✓ rámci dnešního rozhovoru Vám nabízím otázky pokládané Kláře, která jako členka 309. oddílu v současnosti fakticky vede roverský kmen a snaží se dodat „šťávu“ jejich akcím.

Jak je to dlouho co pod tvým vedením Roveři vstali z mrtvých a opět jste rozjeli pravidelný program? Co se vám nejvíc daří?

Asi tak rok, začali jsme fakticky po minulém táboře, když jsme na triatlonu zjistili, že spolu dokážeme v mezích možností spolupracovat. A v září nám přibyla ještě Indy.

Končíci letní období mi nedá nezeptat se na tábor. Stmelilo Vás táboření v Sedle, nebo spíš jiná letní dobrodružství?

Popravdě, nejsem si jistá jestli nás tábor spíš nerozházel. Nějak nám přestává fungovat komunikace, ať už mezi sebou nebo s vedením. Je to složitý. Ale na druhou stranu, už na tom pracujem :)

Máte mezi rovery nebo ty osobně nějakou nejoblíbenější hru?

Většina z nás může jakoukoli deskovku a já osobně mám dost ráda Kontakt.

Pamatuješ si své nejoblíbenější místo výprav? Byla jsi tam někdy poslední dobou?

Já mám ráda Roudnici, Osinalice nebo často vzpomínám na místa kam jsem jezdila s holkama ze svého domovského oddílu. Na Skřivaň, nebo na velikonoční a vánoční výpravy na Kněž. Taky bych mohla jezdit do Sedla i na víkendy nebo do Měsíčníku jindy než na obvodní setkání.

Našla bys název zvířete, květiny a barvy které by tě nejvíce vystihoval?

Neměl by tohle posoudit někdo jinej? Ráda mám Kosatce a jakýkoliv kočkovitý šelmy, ale co by mě vystihovalo, to neumím posoudit :)

Máš nějaké jídlo spojené se skautováním?

Čínu, špagety, ale vlastně jakýkoli jídlo pro třicet lidí...

Co tvé sny, máš nějaké? Prozrad' nám alespoň jeden...

Sny? Jako co se mi zdá nebo co bych jednou chtěla?

Zdává se mi často o moři. A životní sen... chtěla bych učit na gymplu nebo střední škole. A mít chaloupku v horách.

Ještě se vrátím k roverům. Mnoho kmenů řeší jak nastavit pravidla s kouřením, pitím alkoholu na akcích... Jak se to daří Vám?

My máme štěstí na skupinu lidí. Pokud vím, tak nikdo z nás nekouří, maximálně výjimečně doutník. A na akcích alkohol vidět není :)

Poslední otázka, co tě stále na skautování baví? Proč si myslíš, že ostatní vrstevníci působení v oddíle nechali, nebo jsou stále méně vidět?

Mě baví ten kolektiv, baví mě být s těma lidma na společnejch akcích. A baví mě ty neměstský aktivity, který do skautování patří. Ale zas chápu, že to není pro každého a že pokud si s někým nesusouhlasí, tak odejdou. Nebo, že když ze všech těch činností baví jen zlomek, nemá cenu setrávat v tom zbytek a sabotovat ho.

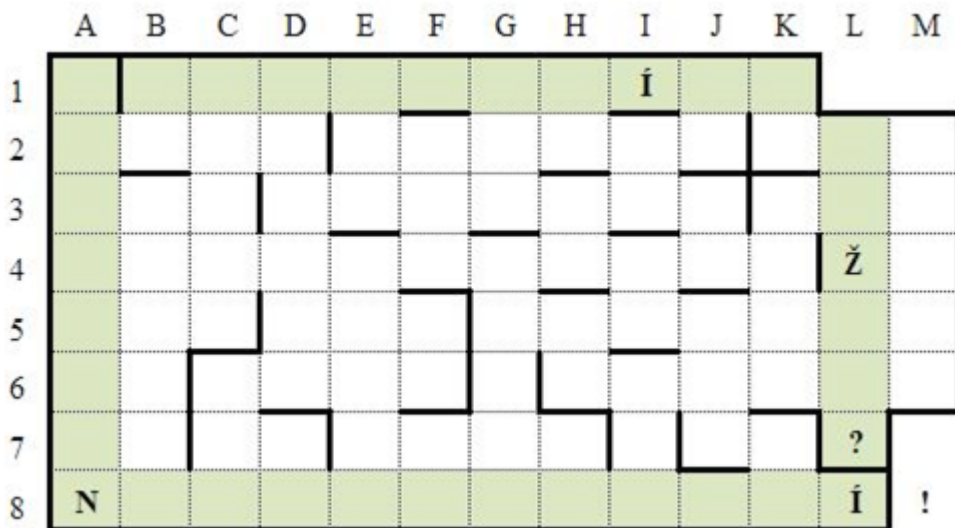
Díky moc!

Bobo.

HÁDANKY A TAJE - KŘÍŽOVKA

Vodorovně: 1- Draslík, chem.zn.- **1. část tajenky**, 2- Cukrářský výrobek- hospodář- **Redo Mancí Osada**, 3- Čidlo zraku- příjmení 3. čest. vůdce střediska Akely- opak tvůj, 4- Utajený- inic. padlého 10.5.1945=Flíčka (**Žáček Emil**)- 5- Španěl.královna- spojka- forma komorní skladby, 6- Tlak krve- radioakt. prvek- SPZ Lucemburska- slavný herec Brněnského divadla, neodpovídá svému jménu- 7- **Otakar Lukeš**, velící na barikádě Balaběnka 1945, inic.- **Lauda Jan**, inic.- a také, rovněž, z lat.- poloměr- 2. tón hudební stupnice- **8- 4. část tajenky**.

Svisle: **A- 3. část tajenky**- **B- WC**- taškařiny- **C- Pražská čtvrť se ZOO**- umělecký dramatik Aleš ...- **D- Jméno slavného Korbeláře**- **Ego**- **E- Výrobek včel**- glycerid vyšších mastných kyselin- **F- SPZ Kuby**- Druhá přezdívká Kanára= Jaroslava Rady, nevžitá, padl na barikádě Balaběnka 1945- **Eduard Nešpor**, inic.- chem.zn. teluru- **G- Oblastní "Olymp. hry"**- přestal vidět- **H- Řehoř (Zdeněk)**, **Nedbal (Miloš,-) Národní výbor**- SPZ Olomouce- Ministerstvo obrany- **I- Í**- Obchodní akademie- z lat. snad- list papíru- **J- 10mm**- SPZ Loun- st. polní míra- nicka- **K- Člen národa s hl. městem Dublin**- mostné- **Elik Pavel (Dr.)**- **L- 2. část tajenky**- **? Í M**- starší automobil je...

Nápověda, drobný výklad: **Redo Mancí Osada**= je z Dejiny trampingu na Slovensku (Vydal Tramp club Bratislava 1991)- Zakl. čes. skautingu bol profesor Antonín Benjamin Svojsík, ktorý prvý junácký (skautský) oddiel založil r. 1912 v Prahe... Na Slovensku vznikli prvé skautské oddiely ... v rokoch 1913 a 1914. Ale už mestá ich pôsobenia- Komárno a Rimavská Sobota- svedčia o tom, že to neboli organizácie slovenské. Prvý slovenský oddiel skautov založil v marci 1919 prof. Ján Vančík v Žiline a ďalší v Bratislave... A predseda ani skauting nevyhovoval všetkým- dospievajúcim chlapcom a dievčatám úplne... Mladí ľudia začali trampovať... (V Čechách **DĚJINY SKAUTINGU** napsal Bob Hurikán, od 9ti let skaut, později trampingu věnoval celý život... Má bohatý životopis, autor románů, vlastním jménem Josef Peterka, nar. v Praze 21.dubna 1907... Snad jen závěr: V době okupace naší země německými fašisty soustředil kolem sebe mnoho trampů a společně vytvořil Trampskou partyzánskou zimní brigádu. Gestapo ho zatkl, ale nepřišlo naštěstí na arzenál zbraní a munice, které byly ukryty pod podlahou Bobova srubu na osadě Hurikán. Bob čekal na popravu. Vykonání ortelu smrti zabránilo květnové

po vstání v pětáctyřicátém roce... Zemřel 2. června 1965/ 58 let na zákeřnou chorobu- nádor na mozku. Zůstaly po něm téměř tři desítky knih... Trampem do Orientu, Pobožný střelec, Návrat pobožného střelce...)

ODEHNAL Josef= Akela, můj vůdce od září 1937, +17.7.2007/ 87 let.

SONATET- sonáta, sonatina, obvykle se používá v prvních větách komorních a symfonických skladeb.

LAKOMÝ Ladislav, vynikající brněnský herec, bohužel nedávno +/ Lauda Jan, sochař, člen Svazu dělnických divadelních ochotníků československých- útočících proti fašismu, významná jeho terakota... Významná osobnost Aleš ULM, na všech možných kulturních pořadech čteme jeho jméno. ELAIN- olein...

Eduard Nešpor, člen Ústředního národně revolučního výboru ČS, zatčen spolu s dalšími 1941.

Řehoř (Zdeněk), Nedbal (Miloš, nár. um.)= DIVADLO ČESKÉ ANTIFAŠISTICKÉ a OSVOBOZENÉ DIVADLO.

IRčan... ELIK Pavel, MUDr., jeden z vedení polního lazaretu J.A.Komenského na španělských bojištích= INTERBRIGADISTÉ ČESKOSLOVENŠTÍ- "u Madridu za Prahu", účast 2200 čs. občanů, z toho více než 800 krajanů z Francie, Belgie, Kanady, USA, SSSR, Palestiny, Rakouska a dalších zemí...1936-1938.

/// Viz ČESKÝ ANTIFAŠISMUS A ODBOJ- 1987 /// Ai

Precvičte si mozog

Udalosti. V ktorom roku sa stal Vatikán suverénnym štátom?

A. 1629

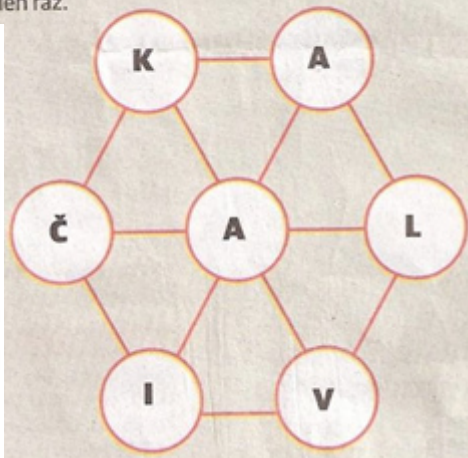
B. 1729

C. 1929

D. 1949

Nájdí slovo.

Pospájajte písmená, musia ísť za sebou a každé písmeno použite len raz.

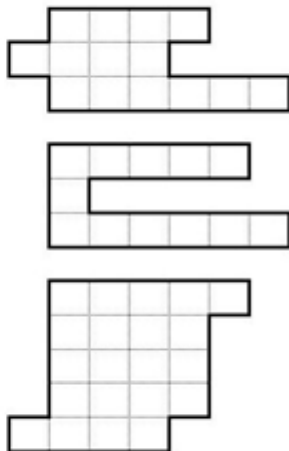

-ČLUPKO-

Zisti

V tajničke sa ukrýva názov rozprávky. Vieš akej?

1. Zviera s chobotom
2. Nočný vták
3. Meniny má 10.7.
4. Zmrzlina s palčkou
5. Spojka
6. Spoločenská hra s bodkovanými políčkami
7. Zviera s prúžkami
8. Vyviera zo sopky
9. Prvý muž
10. Otec inak
11. Bodavý hmyz

Co se nám líbilo na táboře: Jak jsme dělali palačinky (na ohni). Když jsme šli do Aquaparku. Tobogán v Aquaparku. Divoká řeka v Aquaparku. Závěrečný oheň. Jak jsme jedli hlavu Jo-Mitche. Nejsevernější bod Rakouska. Jak všichni zvládli svůj první tábor. Těstovinový salát bez tuňáka. Pašování šíšek do Rakouska. Úkol, jak jsme pluli na lodi. Jak jsme byli ve městě. Indiánská sauna. Jak jsme vařili, aniž by se nám něco stalo. Že jsme si užili všechno počasí. **Co se nám nelíbilo na táboře:** Když jsem se nemohla trefit do plechovky a nakonec jí trefil ten chytřej blondýna. Noční hra s diamanty. Když jsem vylezla z rybníka a byla jsem celá černá. Nelíbí se mi, že je mi teď špatně. Nemohl jsem se procpat k Jo-Mitchově mozku. Měl jsem při bouřkách strach o děti. Že jsem spadl z postele. **Co se nám líbilo na táboře:** Jak jsme dělali palačinky (na ohni). Když jsme šli do Aquaparku. Tobogán v Aquaparku. Divoká řeka v Aquaparku. Závěrečný oheň. Jak jsme jedli hlavu Jo-Mitche. Nejsevernější bod Rakouska. Jak všichni zvládli svůj první tábor. Těstovinový salát bez tuňáka. Pašování šíšek do Rakouska. Úkol, jak jsme pluli na lodi. Jak jsme byli ve městě. Indiánská sauna. Jak jsme vařili, aniž by se nám něco stalo. Že jsme si užili všechno počasí. **Co se nám nelíbilo na táboře:** Když jsem se nemohla trefit do plechovky a nakonec jí trefil ten chytřej blondýna. Noční hra s diamanty. Když jsem vylezla z rybníka a byla jsem celá černá. Nelíbí se mi, že je mi teď špatně. Nemohl jsem se procpat k Jo-Mitchově mozku. Měl jsem při bouřkách strach o děti. Že jsem spadl z postele. **Co se nám líbilo na táboře:** Jak jsme dělali palačinky (na ohni). Když jsme šli do Aquaparku. Tobogán v Aquaparku. Divoká řeka v Aquaparku. Závěrečný oheň. Jak jsme jedli hlavu Jo-Mitche. Nejsevernější bod Rakouska. Jak všichni zvládli svůj první tábor. Těstovinový salát bez tuňáka. Pašování šíšek do Rakouska. Úkol, jak jsme pluli na lodi. Jak jsme byli ve městě. Indiánská sauna. Jak jsme vařili, aniž by se nám něco stalo. Že jsme si užili všechno počasí. **Co se nám nelíbilo na táboře:** Když jsem se nemohla trefit

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha 10

4. číslo 2012, ročník XXVII.

Adresa: Dürerova 2170, Praha 10, 100 00

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla: 15. 11. 2012

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Ruda - Rudolf Dobiáš, Žabka - Kateřina Vančurová, ATRI - Karel Skála

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Střediskové stránky, přespání v Praze:

skauti-strasnice.unas.cz

do plechovky a nakonec jí trefil ten chytřej blondýna. Noční hra s diamanty. Když jsem vylezla z rybníka a byla jsem celá černá. Nelíbí se mi, že je mi teď špatně. Nemohl jsem se procpat k Jo-Mitchově mozku. Měl jsem při bouřkách strach o děti. Že jsem spadl z postele. **Co se nám líbilo na táboře:** Jak jsme dělali palačinky (na ohni). Když jsme šli do Aquaparku. Tobogán v